

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי קונסטנטין גריבנצ'וק ז"ל

בן טטיאנה וגאורגי

נולד באוזבקיסטן

בתאריך ל' בשבט תשל"ו, 1/2/1976

התגורר בירושלים

התגייס באפריל 1997

שרת בחטיבת גולני

נפל בעת שירותו

כ"ט בטבת תשנ"ח, 27/1/1998

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 7 קבר: 4

בן 22 בנופלו

קורות חיים

בן גאורגי וטטיאנה. נולד ביום ל' בשבט תשל"ו (1.2.1976) בעיר טשקנט שבאוזבקיסטן, בעבר חלק מברית-המועצות. כילד נאלץ קונסטנטין להתמודד עם אשפוזים תכופים בשל סיבוכים רפואיים ומחלות שסבל מהן. אף-על-פי-כן, ביקר בגן הילדים, שם הוענק לו הכינוי "ילד ציפור" בזכות גוון עורו הבהיר. קונסטנטין התפתח במהירות והיה לילד גבה קומה, אך הוא נפל למשכב לעתים קרובות. בין כיתה א' לכיתה ח' למד וגר בפנימייה לילדים הסובלים מבעיות בעמוד השדרה. תנאי הלימוד הותאמו למצב בריאותם של הילדים, והשיעורים התנהלו כשהם שוכבים במיטות מיוחדות.

קונסטנטין היה עלם נעים הליכות, הגון וחביב, אשר מעולם לא פגע באיש. בזכות אופיו הנוח וטוב ליבו היה אהוב מאוד על חבריו, בניס

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ובנות. בגיל הנעורים החל להתכתב עם בני גילו מצי'וסלובקיה ורכש לעצמו חברים נוספים. הוא סיים את לימודיו בתיכון מקצועי במגמת מכונאות רכב ותקופה מסוימת עבד בבניין. בהיותו בן שמונה-עשרה וחצי, בחורף 1994, עלה קונסטנטין ארצה עם אמו. הם נקלטו בעיר בית-שמש וקונסטנטין החל בלימודי העברית באולפן. בהמשך, עבד במפעל של חברת אמקור ולמד בקורס דוגמנות במכון גרבו בתל-אביב. בשלהי חודש אפריל 1997 התגייס קונסטנטין לשירות החובה בצה"ל. בראשית שירותו הוצב בבית-הספר לעברית של קצין חינוך וגדנ"ע ראשי וסיים את הקורס בהצלחה. קונסטנטין ביקש לשרת כחייל קרבי אולם בקשתו נדחתה בשל הפרופיל הרפואי הנמוך שנקבע לו. הוא לא ויתר, ולאחר מאבק עיקש זומן לפני ועדה רפואית נוספת ובה נקבע כי הוא כשיר לשירות קרבי.

בקיץ 1997 החל קונסטנטין טירונות קרבית. הוא עבר מסלול הכשרה כלוחם בחטיבת גולני. על אף שלא היה חזק מבחינה גופנית נאבק להוכיח כי הוא מסוגל להתמודד עם הקשיים והפגין מוטיבציה עזה ורוח לחימה. מפקדיו תיארו אותו כחייל למופת המשמש דוגמה אישית לסובבים אותו והעידו כי ביצע את תפקידו תוך גילוי משמעת עצמית גבוהה.

חרף מאמציו, מצב בריאותו הידרדר והלך. ביום 9.1.1998 איבד את הכרתו ואושפז בבית-החולים הדסה עין כרם בירושלים. בבית-החולים איבחנו הרופאים כי קונסטנטין סובל מלוקמיה. הוא החל לעבור סדרת טיפולים קשים ואינטנסיביים. חבריו ליחידה נרתמו לעזרה ותרמו עבורו כארבעים מנות דם, אולם כל המאמצים להצילו עלו בתוהו.

ביום כ"ט בטבת תשנ"ח (27.1.1998) בשעת צהריים, לאחר שבועיים וחצי של אשפוז, נפל קונסטנטין בעת שירותו והוא בן עשרים ושתיים. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי הר הרצל בירושלים כשהוא מותיר אחריו אם. לאחר מותו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב הניחומים למשפחה השכולה כתב מפקד יחידתו: "קונסטנטין עלה לארץ במטרה להיות לוחם ולתרום למדינה. למרות כל קשיי הקליטה היה חייל למופת אשר האמין בצדקת הדרך, אהב לעזור ולסייע ורקם מערכת יחסים ייחודית עם חבריו. קונסטנטין לא הספיק להגשים את כל שאיפותיו ומטרותיו. חטיבת גולני הפסידה חייל מובחר".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

עשר שנים לאחר מותו של קונסטנטין כותבת לו אימו טטיאנה: "בני היקר קוסטיה! לפני עשר שנים כבה אור חיידך ואני זוכרת כל שניה מחיידך הקצרים. בגיל חמש שאלת אותי אם אוכל ללדת אותך מחדש במקרה שתמות.

בעשר השנים האחרונות העברתי בדמיוני את כל חיידך פעמים רבות. אתה בזיכרוני תמיד ואני איתך בכל מקום.

קוסטיה, בבית החולים אמרת לי כמה טוב לך איתי ואני הספקתי להגיד לך כמה אני אוהבת אותך. המילים האלה מחממות את ליבי ומנחמות אותי. לא היית בודד במוותך, הייתי איתך עד הסוף.

קוסטיה, אתה כל כך חסר לי. אני זוכרת כל תו בפניך, כל קמט, כל מבט, כל חיוך. אני כל כך רוצה לגעת בך, ללטף את שערוטיך, לחבק, לאמץ אותך אל ליבי, אבל רק בחלומי אני יכולה להרגיש אותך ממש.

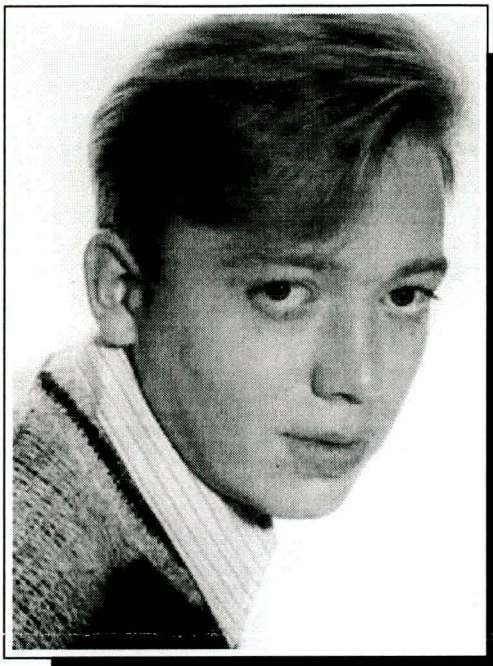
לא דיברת איתי עשר שנים. עשר שנים לא שמעתי את קולך. אני מדברת בשביל שנינו. שכחתי את קולך.

בעשר השנים האלו קרו דברים רבים בחיי, אבל הכאב נשאר אותו כאב. קוסטיה, בני, הקשיים לא שברו אותי, הזיכרון שלך מחזיק אותי ומחזק אותי. החברים הישנים נשארו לידי ויש לי גם חברים חדשים שאנחנו עוזרים ומחזקים אחד את השני, ואני לא יכולה לחשוב על חיי היום בלעדיהם.

בעוד חמישה ימים תהיה בן שלושים ושתיים, אבל בעצם תמיד תשאר בן עשרים ושתיים- תמיד תהיה צעיר, גבוה ויפה, והחיידך שלך תמיד ילווה אותי. אני מודה לך שבזכותך הייתי אמא.

אני אוהבת אותך."

רב"ט גריבנצ'וק קונסטנטין ז"ל

בן טטיאנה וגאורגי

נולד באוזבקיסטן

ל' בשבט תשל"ו, 1/2/1976

תאריך גיוס: אפריל 1997

נפל בעת שירותו

כ"ט בטבת תשנ"ח, 27/1/1998

שרת בחטיבת גולני

נקבר בירושלים - הר הרצל

רב"ט קונסטנטין גריבנצ'וק ז"ל
בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן טטיאנה וגאורגי, נולד ביום ל' בשבט תשל"ו (1.2.1976) בטשקנט אוזבקיסטן, ילד יחיד במשפחה. בצעירותו היה ילד חולני - היתה לו אסטמה מלידה, וקיבל הרבה טיפולים רפואיים, אך בגיל 18 הרגיש כי הוא בריא. סיים תיכון בטשקנט ועלה לארץ בגיל 18.5, סיים אולפן א' ועבד.

התגייס לצה"ל בתאריך 30.4.1997 עם פרופיל צבאי 45. התחיל בטירונות אולפן ותוך כדי כך הצליח להעלות לפרופיל 97. ביקש להתגייס לגולני. הוא מאוד רצה לשרת בגולני, ובהסכמת הוריו, הועבר לגולני. הוא היה מאוד גאה לשרת בגולני, למרות שהיה לו מאוד קשה, אף פעם לא התלונן וניסה לעשות מה שכולם עשו.

הוא לא יכול היה לסיים את השירות ולאחר מחלה קשה נפטר. קונסטנטין היה בן טוב וחבר טוב. תמיד היו לו הרבה חברים, היה טוב לב, עליז ותמיד חייך, עזר לאימו בבית, ותיכנן את החיים שלו.

קורות חיים

קונסטנטין נולד בטשקנט, אוזבקיסטן, בתאריך 1.2.1976.
ילד יחיד במשפחה. בצעירותו היה ילד חולני - היתה לו
אסטמה מלידה, וקיבל הרבה טיפולים רפואיים, אך בגיל 18
הרגיש כי הוא בריא.
סיים תיכון בטשקנט ועלה לישראל בגיל 18.5, סיים אולפן א'
ועבד.

התגייס לצה"ל בתאריך 30.4.1997 עם פרופיל צבאי 45.
התחיל בטירונות אולפן ותוך כדי כך הצליח להעלות פרופיל ל-
97.

ביקש להתגייס לגולני. הוא מאוד רצה לשרת בגולני, ואני
הסכמתי. הוא היה מאוד גאה לשרת בגולני.
היה לו מאוד קשה אבל אף פעם לא התלונן וניסה לעשות מה
שכולם עשו.

הוא לא יכול היה לסיים את השירות, ולאחר מחלה קשה נפטר.
קונסטנטין היה בן טוב וחבר טוב. תמיד היו לו הרבה חברים.
היה טוב לב, עליז ותמיד חייך. עזר לעשות דברים בבית ותיכנן
את החיים שלו.

כתבה - אמו

